

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 4. juni 2014
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMTK
Sags nr.: 1402825
Dok nr.: 1459513

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 14. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 786 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 786:

”På borgermødet om atomaffald den 7. maj 2014 i Kerteminde Kommune, svarede det panel ministeriet havde sammensat, at der på et tidspunkt vil forekomme udsivning fra et nedgravet atomaffaldsdepot. Vil ministeren, i forlængelse heraf, fyldestgørende redegøre for en sådan udsivning og desuden kommentere det faktum, at der ifølge eksperterne vil komme udsivning, samt bekræfte at det må anses for uacceptabelt at arbejde videre med en nedgravningsløsning, hvorfra der vil komme udsivning?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at det indgår i forstudierne fra maj 2011 vedrørende depotkoncept, at det radioaktive affald skal pakkes og deponeres på en måde, så en række forskellige barrierer er med til at forhindre/forsinke udsivning til omgivelserne. Det fremgår således, at affaldet pakkes i tønder eller containere, som fyldes med fyldmateriale med henblik på at forhindre/forsinke udsivning. Næste barriere i forhold til omgivelserne er depotanlægget, hvor vægge, gulve og loft sammen med fyldmaterialet rundt om tønder og containere yderligere forhindrer/forsinker udsivning. Endeligt anbefales depotet placeret i eller på en geologi, som yderligere kan forhindre/forsinke, at evt. udsivning spredes (geologisk barriere).

Det er forudsat i forstudierne, at depotet konstrueres med en levetid på min. 300 år. De indledende sikkerhedsanalyser fra forstudierne viser dog, at den samlede levetid af de konstruerede barrierer i de anbefalede løsninger ligger imellem 500 og 1.000 år. Efter denne periode vil langt størstedelen af radioaktiviteten i affaldet være henfaldet. Der vil dog stadig være affaldstyper i depotet, som indeholder radioaktive stoffer, især hvis det ikke lykkes at findes deponering i udlandet af en del af det langlivede radioaktive affald. Derfor bør et evt. slutdepot placeres i en geologi, som udgør en effektiv geologisk barriere.

Sigtet med hele konstruktionen af et slutdepot er således, at et evt. udsivning herfra kommer med så stor forsinkelse og er så begrænset, at strålingsdosis som følge heraf til enhver tid er under den af myndighederne fastsatte referencedosis.

Inden et slutdepot evt. kan etableres, skal det gennem sikkerhedsanalyser af et konkret projekt på en konkret placering demonstreres at anlægget vil leve op til disse krav. Disse overvejelser vil have samme vægt uanset placeringen af et slutdepot, det være sig på overfladen eller under jorden. Det er helt afgørende for regeringen, og jeg er overbevist om, at det også vil være det for Folketinget.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Tove Kjeldsen